

har jo hilst denne Toldlov med Glæde. Sukkeraktierne gik, som allerede omtalt i Gaar, $\frac{1}{2}$ pCt. op, Manufaktur- og Papiraktier kun $\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{4}$ pCt. ned. Det var Børsens Kvittering for den Toldlov, som Venstres Finansminister har forelagt. Og Regeringspressen har da ogsaa med det Janusansigt, der er ejendommeligt for den, til den ene Side forkyndt, hvor overordentlig gunstig denne Toldlov er for de toldbeskyttede Fabrikanter, Regeringspressen i København har fortalt, at der ikke er mindste Grund til at være bange, og paa den anden Side har Regeringspressen f. Eks. oppe i Nordjylland raabt det ud til de radikale-frihandelsvenlige Vendelboer, at denne Toldlov er saa radikal og frihandelsvenlig, saa der ingen Ende er paa det. Jeg tror, at da Højremændene læste denne Toldlov, da de havde set den lidt igennem, havde de, i alt Fald de, der forstaa sig paa denne Sag, den inderligste Lyst til at raabe: Leve Lassen! Men de betænkte sig, og i det Sted sagde de til sig selv og til hinanden indbyrdes: Nej, leben og leben lassen, det er bedre. Og derefter gav man sig saa til at tælle paa Fingrene, hvor meget man vilde kunne tjene, om der ikke skulde være Mulighed for at redde sig lidt mere Toldbeskyttelse af en saa gelassen Minister, som Venstres Finansminister viser sig at være. De gave sig til at regne efter, om der ikke endnu var en Mulighed for at redde et Par Skilling eller, for at tale med Toldloven, 4 Øre hist og her. Det maa jo erkendes, at det er et Fremskridt, paa det Punkt er Toldloven virkelig radikal. Den ærede Finansminister bryder absolut og konsekvent med Daler, Mark og Skilling og sætter Kroner og Øre i Stedet (Latter). De le, men De skulle ikke le. Jeg saa, at der var et Rebelblad, jeg tror oven i Købet, at det var i det ærede Medlem for Middelfart (Slengeriks) Kred, der havde omtalt denne Toldlov og blandt andet fremhævet, at det var et radikalt Brud med Fortiden, at Kroner og Øre sattes i Stedet for Daler og Skilling. Det blev øjeblikkelig citeret af den ærede Finansministers Blad oppe i Aalborg. Han var saa glad ved den Tilslutning og Anerkendelse fra Rebelsiden, at hele Citatet gik i den ærede Finansministers Blad. Man skal ikke undervurdere, at der paa et Punkt er et radikalt Brud med Fortiden.

Overhovedet maa man jo sige, at denne Toldlov har været Genstand for megen Ros, inden den blev forelagt, for

megen Forhaands-Ros, og den kan vel ogsaa trænge til det. Den højtærede Minister roste den stærkt paa Dannerhøj og ved forskellige andre Lejligheder, og jeg vil erkende, at denne Toldlov ogsaa blev forelagt med en vis agitatorisk Glans. Den højtærede Minister er Agitator, efter min Mening en stor Agitator, det viste han ogsaa ved den fortræffelige Tale, han holdt her forleden. Han er efter min Mening Agitator i langt højere Grad end Politiker, og det kan jo ogsaa være godt at være en stor Agitator. Jeg beundrer ligefrem det Arrangementstalent, den højtærede Minister viste, da han lod Pressen tilflyde sin Toldlov. Hele den Maade, hvorpaa det var arrangeret, var brillant gjort. Jeg lagde Mærke til, at han ikke blot havde arrangeret Forelæggelsen og Udbredelsen i Pressen ganske fortræffelig teatralisk og brillant agitatorisk, men han havde ogsaa paa Forhaand instrueret Provsredaktørerne om, hvad de skulde svare, hvis denne Toldlov blev angreben fra radikal Side. Den højtærede Minister var aabenbart mindre sikker paa, hvordan Angrebet vilde forme sig fra Socialdemokratiets Side. Derfor havde han aabenbart paa Forhaand instrueret hele den Rad af Regeringsredaktører, vi have rundt omkring i Landet, om hvad de skulde skrive, og han havde ogsaa paa Forhaand forsynet dem med løsrevne, tendentiøst forvrængede Citater. De havde alle paa en og samme Dag det samme Citat, de samme Argumenter til Raadighed overfor de Angreb, der kom fra radikal og socialdemokratisk Side. Det forekommer mig, at Finansministeren ved denne Toldlov paa en vis Maade netop har set agitatorisk paa det. Han sagde, da han holdt sin store Tale forleden, at det havde været let at forelægge en agitatorisk Lov. Men det forekommer mig alligevel, at han fra en vis Side set netop har set paa det agitatoriske, ikke har udarbejdet Toldloven efter et ledende Princip, efter en stor, fast Overbevisning, men har udarbejdet den saaledes, at han paa ethvert Punkt saa nogenlunde kunde klare sig i Diskussionen, navnlig mod radikal og socialdemokratisk Side, at han paa ethvert Punkt saa nogenlunde kunde sige, at han var i formel Overensstemmelse med Fortiden og med Venstre, ikke med Venstres Grundanskuelser, ikke med dets Principper og Program, men med de enkelte Afstemninger. Det forekommer mig, som om den ærede Minister vilde være tilfreds, blot han paa ethvert Punkt kunde sige: Ja,